

Saa udtrykte den nemlig det, som jeg mener er Idealet for en Skovjordsvurdering til Grundskyldbeskatning. Men under Hensyn til, at den gode Jord, som ikke er udnyttet, som den burde, i Skoven, ikke kan bringes til bedre Udnyttelse i Løbet af en kort Aarrække, men at der vil medgaa en lang Aarrække, inden Skoven er retableret, saaledes at Skoven i Forhold til den Jordbund, hvorpaa den staar, er en god Skov, har man gennemført nogle Bestemmelser, som jeg nærmest vil optatte som Overgangsbestemmelser, Overgangsbestemmelser, der ogsaa kunde være formet paa en anden Maade, nemlig ved, at man havde foreslaaet at vurdere paa den og den Maade ved at tage Hensyn til Renindtægten. Det er ikke det eneste, vi tager Hensyn til ved Bedømmelsen af Skovjordværdi. Vi tager ogsaa Hensyn til første Del af det Ændringsforslag, som jeg oplæste, men egentlig burde der staa, at Skovjord vurderes efter sin Beskaffenhed til at give en god Skov, men at der kunde hengaa et vist Aaremaal, 30 Aar eller hvor meget det skulde være, hvori man tager Hensyn til den faktisk bestaaende Skov, naar man bedømmer Skovjorden — det er det, der er taget Sigte paa i denne Paragraf — og at man derefter vurderede al Skovjord ikke efter den Skov, der staar derpaa, men efter den Skov, der kunde staa derpaa, hvis Jorden var drevet paa god og normal Maade. Men, som sagt, dette er en Overgangsform, et Kompromis, et Forsøg paa, selv om man ikke er fuldstændig enig i alle Enkeltheder, at blive enig, og det har jo vist sig ved den Forhandling, der er foregaaet her i Dag, at det har været overordentlig nyttigt for Sagens Gennemførelse, at denne Trekant er kommet til Verden, som er kommet til Verden, og det kunde kun ske, ved at vi søgte at være imødekommende overfor hinanden, og ikke hver stod stejlt paa det, man ansaa for det bedste, det mest ideale.

Jeg skal sige et Par Ord om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal tage Træerne med ved denne Maade at vurdere Skov paa, og det mener jeg absolut ikke, man skal. Naar det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott henviste til den ærede Ordførers (Pinholt) Udtalelser ved anden Behandling, kan jeg ikke deri finde noget som helst om, at han mener, at man tager Træerne med. Nej, det, man gør, er at vurdere Skovjorden som Skovjord. Det vil altsaa sige, at man vurderer den under Hensyn til, at det er Jord, der ligger i en Skov, og at den Omstændighed, at der er Skov paa Jorden, naturligvis paavirker dens Værdi, men det virker

sammenholdt med Vurdering af Landbrugsjord paa følgende Maade, at den bedste Landbrugsjord, hvis den ligger i en Skov — jeg tænker naturligvis stadig paa Fredsskove —, kan som Skovjord være ikke saa lidt mindre værd, end den er værd som Landbrugsjord. Omvendt kan daarlig Landbrugsjord være mere værd, naar den ligger i en Fredsskov og bruges til Skov, end den vilde være værd, naar den brugtes som Landbrugsjord. Med andre Ord, efter min Opfattelse bør Skovjorden bedømmes ud fra den Betragtning, at det er Jord, der anvendes til Skovbrug; man bør altsaa vurdere den under Hensyn til, at det er Skov, men uden at man tager en eneste bitte Pind af Træernes Værdi med i Jordværdien. Det er det, jeg mener, man i alt væsentligt har opnaaet ved den Formulering, der her er givet, af, hvorledes Skovjord skal vurderes. Der har jo været Strid i Over-Skyldraadet om, hvorledes man skulde gaa frem ved Fastsættelse af Skovjordens Værdi, og alle, som har haft med denne Sag at gøre, erkender, at det har sine store Vanskeligheder, fordi det er saa sjældent, at der sælges Skov. Det er saa sjældent, at det maaske er vanskeligt derudfra at skabe et Grundlag for en Bedømmelse. Men Salg af Skovjord uden Skov finder overhovedet ikke Sted, for det kan jo ikke tænkes. Derfor har man maattet gaa til en anden fast Form for, hvorledes man kunde komme til et Resultat. Og naar man har set, hvad de forstkyndige, de sagkyndige er naaet til i Retning af at bedømme Skovjord, vil man vide, at det varierer meget. Jeg henviste ved anden Behandling til en Artikel i Maanedstidsskriftet „Tilskueren“, hvor Professor Prytz ved Landbohøjskolen, som er Ekspert paa dette Omraade, ved Beregninger er naaet til, at Skovjord har en Værdi af 15 pCt. af Ejendomsskylden. Det tror jeg imidlertid, de fleste praktiske Mennesker vil mene er galt. Den Vurdering, som er foretaget i 1920, hvorved der blev foretaget Skyldvurdering af Skovene, viser, at Skovjorden er vurderet gennemsnitligt til 45 pCt. af Ejendomsskylden. Jeg mener, det er for lavt. Skal man bedømme Jordens Værdi i Skovene, maa det ske paa Grundlag af en Undersøgelse af, hvor meget den Jord, beliggende paa det og det Sted, kan give i Udbytte ved, at Skoven drives, thi det, man faar i Udbytte af Skovene, er jo Tilvæksten hvert Aar, og denne Tilvækst, naar alle Udgifter er trukket fra, kan ikke paa nogen Maade være andet end netop Jordens Evne til at producere Skov og Overskud af Skov. Jeg tror derfor, det er den